30 Ιουλίου 2018

Ἃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν – Οι αναμνήσεις μου από τον Άγιο Παΐσιο

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Στο βιβλίο θα διαβάσετε τις αναμνήσεις του Ιερομονάχου Παϊσίου, Γέροντος της Γυναικείας Ι.Μ. Αγίου Ιλαρίωνος Αριδαίας και πνευματικού τέκνου του Οσίου Παϊσίου.

Ήταν το σωτήριον έτος 1970 όπου η αγαθή περί εμέ πρόνοια του Θεού οδήγησε τα βήματά μου στο Άγιον Όρος, και επισκέφθηκα για πρώτη φορά το καλυβάκι του Τιμίου Σταυρού της Μονής Σταυρονικήτα – ευλογημένη ώρα – και αντίκρυσα το φωτεινό εκείνο πρόσωπο – περί ού ο λόγος – το γεμάτο από την χάρη του Θεού, η ομορφιά του οποίου με είλκυσε και με αιχμαλώτευσε για πάντα. Από τότε τελούσα συνεχώς κάτω από την σκέπη και αντίληψή του και στην συνέχεια έγινα μοναχός υπό την καθοδήγησή του.

Έτρεχα λοιπόν κι εγώ κοντά του ως διψώσα έλαφος επί την πηγήν του ζώντος ύδατος. Η επιθυμία μου ήταν ακόρεστος. Ήθελα να εμπλησθώ όσο περισσότερο μπορούσα από την αγάπη του – αγάπη θεϊκή – που δεν τελείωνε ποτέ. Να ενωτισθώ τα θεία του λόγια, που ήταν γλυκύτερα και από το μέλι. Να απολαύσω την θεία θεωρία του, αρκούμενος πολλές φορές και μόνο στο να τον βλέπω. Οπότε κάποτε όλως απροσδοκήτως δι’ εμέ, μου είπε ο Πατήρ: «Ποιοι άλλοι είχαν τέτοια αγάπη μεταξύ τους, παπά μου; Νομίζω ότι εγώ σε γέννησα!»…Θεέ μου, πώς να σ’ ευχαριστήσω! Υπάρχουν άραγε λόγια;

(Από τον πρόλογο του βιβλίου)